

۱۵۲

و زیستن میان بودن و نبودن ،
وقتی که خواب را با درخت تقسیم
و بیداری را بدست بادبان دادیم ،
تا گردیده شود .

۱۵۲

آخر هر کلام را علامت سئوالی کشیدند ،
و اول هر جمله را حرف تعجیبی جا دادند
و معنای را بدست فراموشی سپردند .

۱۵۲

پرنده ای فریاد میزد
و گرگی دهان باز داشته بود
و باد مردد بود ، که کدام را
یاور باید بودن .
(ارزنی به دهان پرنده رساندن ،
و یا بالش را شکستن)

۱۵۲

خرمنی از پهن اسب های دونده ،
باغچه های بی دیوار همسایگان ،
وهمچنانش حضور پر حوصله
بوی معلق مدفوع آدمیانی که ،
صبحانه «باروت» خوردن بودند

با فنجان « نیتروگلیسرین » .

۱۵۲

نهنگ های استخر عمومی شهر ،
بر جایگاه نشسته گان « تماشاگران بی تصمیم»
ادرار می کنند .

۱۵۲

آمدن ،
زیستن
و مردن
علامت سئوالی که هنوز پاکش نکرده اند .

۱۵۲

شب بود ویا روز ؟
(علامت سئوال داشت)
شاید شب بود که ،
روز را دزدیده بود .
(بی هیچ دلیل مشخص)

۱۵۲

حضور صفرهای بی شمار
قبل از رقم اصلی
در بازار بورس .
(قبل از سقوط خرمگس در لیوان آب)
وهم زمان بالا رفتن رنگ بنفش
از طناب دوستان نقاب دار .

۱۵۲

حق داریم که ، نفس بکشیم ،
قبل از حضور صدای انفجار
وتقسیم پیراهن های سیاه
با راه راهی قرمز .

۱۵۲

هستم یا نیستم ؟

هستيم يا نيستيم ؟
مسئله همين جاست !!!

۸/۱/۲۰۰۸